

dig ej så mycket öfver min tröghet, min uppforstran ifrån barndomen var inte sådan, att jag kunnat blifva din Hustru, förskjut mig inte ändå, så mycket jag än felar jag vill åter försöka,

Hvad jag ber Dig af heka mitt hjerta, är att vara vänlig(are) emot min vän, du har (ju) skänkt mig stor glädje då du bad henne vara här, det gör mig ondt om hon skulle missförstå Dig. Om du nu blott kunde förlåta mig, min egen Älskade Make.

Josephine skickade bud efter mig, och när jag nu har barnen till sängs, så går jag dit. Och om du kan förlåta mig, så gör mig glädjen och kom äfven till Pippings annors är jag rysligt orolig.

Din
Sörjande Maka.

nycklarna äro i din låda.

125 C. H. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 29.I 1853 HUB, JVS handskriftssamling

Palo d. 29 Jan. 1853

Älskade Son!

Jag föresatte mig at till Jul, besöka Dig med skrifvelse; men feck händelse vis höra at Otto afrest Söderut möijeligen till Helsingforss; så at mitt skrifva upsköts till Hans återkomst. Till Nyåret sände han at afhemta mig till Keppos, ock då först feck jag de kära hälsningarne och nyheterne ifrån Eder: sedan har jag varit så lugn, som om jag nyligen sjelf besökt Dig och de Dina. Ifrån Uleåborg hade jag ock ett kärt svar på mitt bref af J. W. Gson med sträng bjudning dit till sommaren V(olente) D(eo),

För fullständiga meddelandet jemte remiss, uti brefvet i sommars, får jag erkensamt tacka; jag bekom det 1 mån(å)d gammalt, torde hända genom Baron Stromb(erg)s blunder; till nyåret har jag ej upburit af Otto utaf dina penn(ing)ar mer än 10 Rub(el) Contant. Min Pension har gått till vinter förråder m. m. Alberts föda, och kläder drar ej litet; men han är nyttig hemma; ehuru det lilla vettet förlorat, genom Mammass flathet: i förra hösten var han 3 mån(å)der på Keppos.

Wår affair med Otto står så; at Anna hafver ej fått penn(ingar), men uti effecter till det belop Boupteckn(ingen) utvisar.

År 1842 då rest(e)n af Palo blef såldt, var Otto mig enskildt skyldig circa 30 R(iks)da(er) r(iks)g(ä)lds, Till 1845 hade jag ej många behof; men under Utsökningen –45 och –46 var jag utan penn(ing)ar, och plockade ut i Såd och Contant det nödvändigaste, utan at sjelf föra bok. –46 i Dec(embe)r feck jag full Liqvid af afledne Kyntzell, och bekom 180 R(ub)el S(ilfve)r min Saldo öfver; som jag för R(änt)ade i NyCar(ke)by och drog efter behof; så att till –51 i Junii då jag bekom 15 R(ub)el S(ilfve)r af Dig och lämn(ade) in 5 R(ub)el till Otto, at betecka en Assigation; Men då om hösten voro ock mina penn(ing)ar slut hos Berger. Jag innesluter Lappen som visar hvad mitt hushåll sedan kostat. Intet lider vi nöd! Mama hushållar braf, och delar hvad hon kan med de fattiga som förut. Otto och Anna äro nog kärliga och villiga at hjälpa, när man begärar; men glömma oss ofta för mycket bestyr; resor; fremmande; och fatt(ig) Slägt,

Du känner Ä(lskade) S(on) af erfarenhet, nihil diff(ulta)s quam

mulicum obtin:e præcibus: om Du skulle vända Dig med små remisser till Wännen Alb. Dyhr i N(y)C(arle)by så vore det mindre kämbart för Dig, och nyttigare för mig: i år blef miswext på Råg för frost straxt efter blomningen, så at Otto måste ock köpa. Ifrån Uleåborg har jag aldrig tagit mer än rese-penning(a)r: Men jag nemnde at sommaren geck trefligt nog, men hösten tråkigare i brist af Lectur, och hushå(k)lande med Ljus; äfven sände jag ny tonsättning med ord till *Wårt Land*: straxt feck Dyhr Ordres at expediera 1 L^u Ljus m. m. som nemns i Sången.

10 Jon. Wilh. Gson är nu måhända på resa till Åbo; Hans Fru har ny(k)igen nedkommit med 8:de barn(e)t. Jag är redan i andanom bekant med Din Jeanette, äfven som alla Barnen. Otto vill afråda mig ifrån emnade resan.

Nu har jag skrivvit brevet fullt om min timeliga ställning Det eviga lämnar jag i AllFadrens skön, och står tils vidare vid Härmä Cathekesen fast. Gud är Stor! Ofattelig i tiden!

20 Din ställning Älskade Sön är vist icke afwundswärd, men afwunddas icke eller de Slentrian tuggare som nu insupa, den Asiatiska Sirocco i all maklighet, ifrån 30 till 50 år hund ålder för en ock hvar. Alt kan förändras med tiden. Jag oroas mest för Din hälsa. Måhända jag kunde ge råd, Skrif hernäst litet om Filosofien ifrån Köpenhavn; och hälsa Oscar Toppelius och Lundman Magistern ifrån Uleåborg om de träffas. Jag slutar nu med öm, kär helsning till Maka och de Små, jemte Calle och Borgströms familie.

Din &c.
C. H. S:n

30 126 J. V. SNELLMAN – E. LÖNNROT 16.IV 1853
FLS, Lönnrotiana

Helsingfors den 16. April 1853.

Broder Lönnrot!

Den vis inertia som ligger i min penna, då det gäller brefskrifning, har vållat, att jag troligen är den sista, som önskar Dig välkommen hit.

Glädjande hade det visst varit för oss båda, om anledningen till Din flyttning varit en annan; men då det ohjelpiga ej kan hjälpas, är Du äfven välkommen som en tröstare i nöden.

40 Jag skrifver nu egentligen, för att säga, att min gamla Fader vistas hos oss, och att han upptager det rum, som eljest varit Dig ett nätt kvarter. Men Svärfar Wennberg, som bor i närheten har rum Guds gåfvor och beder Dig taga in hos honom. Efterkom nu denna begäran. Du lefver der säkert mera ogenerad än någon annorstädes.

Funderar Du på att taga Gumman med, är hon hjertligen välkommen hos oss; emedan hon säkert ej finner sig generad af att lefva med Jeannette närmare barnoron. Hälsa henne vänskapsfullt från oss båda och bed henne ingalunda tänka på något annat arrangement.

50 Vi bo i före d(etta) Måsbäck's gård vid Elisabethsgatan invid före d(etta) Trädgårdsmästar Wessmans der Nervander bodde 1830–31. Svärfar bor i ett nytt hus hörn i hörn med J. J. Tengström, förra kolera-sjukhuset och Ditt logis 1832.

Jag har hört ett rykte, att Du, om Du så velat kunnat slippa Specimen; menar, att väl Rabbe underrättat Dig om allt härtill hörande.